

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

→*←

Hirdetések
és nyilvántartási közlemények
jutányosan közöltnék.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és
kiadó hivatal
Gromon-utca 2. sz. a.
Wittigschlager C. ezgnél.

→*←
Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager C. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gromon-utca 2. szám.

Kereskedők szervezkedése.

Azon a gyűlésen, amelyet Sándor Pál országgyűlési képviselő hívott össze megmozdult a magyarországi kereskedelem, hogy hatalmas szervezetté tömörüljön. Célja ennek az országos egyesülésnek, hogy a magyar kereskedelemnek is kivívja minden téren azt a befolyást, mely megilleti és amely megfelel a magyar kereskedelem jelentőségének. A kereskedelem jelentősége ma sokkal nagyobb, mint volt annak előtte, pedig akkor sem volt kicsiny. A modern kereskedelem, nemcsak a többi gazdasági ágak útját egyengeti, viszi ezek termékeit a fogyasztóhoz, közel hozza egymáshoz, nem ritkán az ellentétes érdekeket, hanem szolgálja annak az országnak nagy érdekeit is, amelynek polgárai. A kereskedelem hatalmas politikai akciót fejt ki azzal, hogy közel hozza egymáshoz a népeket, melyek közül a gyöngébbeket egészen érdekszférájukba vonva, teljesen saját nemzetükhöz csatolják gazdaságilag, amiből aztán még szorosabb lehet a kapcsolat. Ezt nevezik manapság imperiális politikának.

Magyarországnak is ilyen imperiális politikára van szüksége. Magyarországnak is gazdasági szférájába kell belevonni mindenekelőtt a szomszédos keleti államokat, ott kell terjeszkednie gazdaságilag, a hol az ősök a karddal el nem tudták állandóan megvetni a lábukat. Magyarország politikája az Árpádok alatt a helyes uton járt, amikor a Balkánra vetette a szemét, de a századok folyamán a szerencse forgandósága, a viszontagságos idők szerencsétlensége nem engedte meg, hogy ott állandóan meg is maradjunk. Ezt kell ma potolnunk. Magyarország azonban csak úgy felelhet meg valódi hivatásának, imperiális politikájának csak úgy tud érvényt szerezni, a Keleten csak úgy tud gazdaságilag terjeszkedni, ha sikeresen forgathatja

a kereskedelem hatalmas fegyvereit. De ahhoz, hogy ezek a fegyverek biztos győzelemre vezessenek, szükséges, hogy legyen erős kereskedelem, mely azokkal banni tud. Ily erős önértékes kereskedelmet nevelni kell; ez pedig csak úgy lehetséges, ha az egyeseket szervezetté tömörítik, mely minden egyesnek érdekeit védi, mindegyikének támogatója, biztatója, védője.

Ilyennek készül az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesület, melynek programja megérdemli, hogy az ország minden kereskedelmi testülete, minden egyes kereskedője sorakozzék a zászlaja alá. Sok mindenféle kereskedelmi egyesülés van a fővárosban és a vidéken, első sorban a kereskedelmi kamarák, de ezek csak az illető városok vagy vidékek kereskedelmi érdekeit képviselik, olyan középonti egyesülés azonban, melynek figyelme kiterjed az egész országra, melynek feladata a kereskedő tekintélyének emelése, befolyásának öregbítése, amilyen középponttal annyi eredményt vívtak ki a mezőgazdák és ujabban a gyáriparosok, olyan egyesülés eddig hiányzott a kereskedelmi világban.

Nagy szükség van erre az új egyesületre különösen Magyarországon, ahol nagyon sokáig, egészen a legújabb időkig a kereskedelmi foglalkozást lenézték, gyakran balvéleménnyel voltak felőle, amiért aztán a kereskedőnek nem volt valami nagy az önérzete. Ez a szomorú idő, hiszszük, elmúlt, habár szörványosan még most is találkozunk itt-ott ilyen ósdi felfogással, sőt ellenséges indulattal is. Erre vonatkozott Sándor Pál beszédének az a része, mely föl hívja a magyar kereskedőt, hogy az egyik kezében legyen a rőf meg a toll, a másikban a kard, nem azért hogy más termelő ágak jogos érdekeit károsítsa, hanem azért, hogy visszaverje azokat a támadásokat, amelyeket a kereskedelem ellen a legkülönfélébb jelszavak

alatt intéznek. Ez a kard azonban nem lehet más, mint a jog fegyvere, mert ahol a jog van, ott van az igazság, ahol pedig az igazság van ott biztos a győzelem. És e fegyver nyomában csak béke fakadhat, mely aztán bőven ontja áldását valamenyi termelő ágra.

A kereskedő azonban, ha tudja, hogy van egy szövetség, melynek ő is tagja, amelyre bizvást támaszkodik, amely becsületesen és erősen védi meg érdekeit, önértékesebbé, tanultabbá, vállalkozóbbá, erősebbé lesz. Nem fog többé csak a boltjában szerényen meghuzódni, hanem részt fog magának kérni a közügyekből is és főleg ama nagy feladatokból, amelyeket az ország méltán elvár a magyar kereskedőtől. Nagy buzdítás lesz ez a magyar ifjúságra is és az lesz talán egyik főeredménye az egyesülésnek, hogy a magyar ifju nem fog többé idegenkedni ettől a pályától, mely más országokat oly nagygyá, oly hatalmassá tett. És ha ez az O. M. K. E. be fogja váltani azt, amit ígér, ha ki fogja küzdeni a magyar kereskedelemnek az őt megillető pozíciót, akkor nem lesz senki ebben az országban, aki el ne ismerné, hogy a magyar kereskedelem érdeke országos érdek. Ha pedig ez elkövetkezik, akkor a szövetség kezdői halálra kötelezik az országot, mert megvetették a magyar imperiális politikának biztos alapját.

A kamatnélküli kölcsön.

A legújabb szociális eszme: a kamatnélküli kölcsön. Első pillanatra ez hihetetlennek látszik, — épen napjainkban, a midőn az egész hitelművelet a kamatozáson alapszik. Ha ez megvalósulhat, ez az új korszaknak legfontosabb szociális vívmánya.

A mai anyagias korszakban nehéz elképzelni azt, hogy kölcsön egyáltalában kamat nélkül legyen. — De ha az mégis lehetséges, — óriási jelentőségű dolog.

Sajnosan tapasztaljuk a mai hitelezés nehézségeit.

Régentől fogva volt az agrikulturn Magyarországon, hogy míg az ingatlanul bíró gazdák s

TÁRCA

Három kérdés.

— Mese —

Irtta: Tolsztoj Leo.

(Jasznája-Polyána, 1903 augusztus havában.)

Egy király egyzer azt gondolta: ha mindig tudná, mikor kell valami művébe kezdeni, ha tudná, miú emberekkel kell dolgozni, minőkkel nem, főként pedig ha tudná mindig, micsoda a legfontosabb dolog, akkor sohasem volna bosszusága, bánata. Miután meghányta-vetette a dolgot, kihirdette a király egész országában, hogy nagy jutalmat ad annak, aki megtanítja reá: hogyan tudja meg az ember, mikor legalkalmasabb az idő valami dolog megkezdésére, kik a legszükségesebb emberek és hogyan óvhatja meg magát az ember attól, hogy a legfontosabb dolog megválasztásában ne csalódjék.

És a tudósok felvonultak, hogy megfeleljenek ezekre a kérdésekre.

Voltak, a kik az első kérdésre ezt mondták: hogy mikor alkalmas az idő valami dolog megkezdésére azt úgy tudja meg az ember, ha jó előre beosztja idejét, beosztja hónap-szám, esztendő szám s azután lelkiismeretesen rogaszkodik a beosztáshoz. Csupán így lehet az, — mondták — hogy minden a maga idején történjék. Voltak azután olyanok, akik azt mondták, hogy előre meghatározni nem lehet azt, mihez kezdjen alkalomadtán az ember; csak arra kell vigyázni, belé ne feledkezzen a meddő mulatozásba, hogy mindig ébren figyelje, mi történik s úgy

cselekedje azt, amit a pillanat követel. Megint mások azt felelték, hogy ugyan figyelheti váltik a király azt, ami történik, az ember egymaga sohasem tudja eldönteni, melyik pillanatban mit kell tennie; azért legjobb ha bölcs embereket tart maga körül a király, azoknak tanácsa szerint határozza el, mit és mikor szükséges tenni. Megint mások azt mondták, hogy akadhatnak olyan ügyek, amelyekre nézve nincs idő kikérni a tanácsosok véleményét és amikor abban a pillanatban el kell dönteni, ha itt az idő a cselekvésre, vagy nem. Hogy pedig az ember ezt tudhassa, akkor arra van szükség, hogy előre tudja, mi fog történni; már pedig ezt csupán a táltosok tudják. Azért, ha a király tudni kívánja, melyik dolognak mikor van az ideje, hát meg kell kérdeznie a táltosokat.

A második kérdésre épp ilyen szétágazóak voltak a válaszok. Ki azt mondta, hogy azok a legszükségesebb emberei a királyoknak, akik segítik a kormányzásban; ki a papokat nevezte meg ilyenekül; ki meg azt mondta, hogy legnagyobb szükségük a királyoknak az orvosokra van; ki megint azt állította, hogy a katonák a legszükségesebbek.

A harmadik kérdésre: hogy mi a legfontosabb dolog a világon, az egyik azt felelte, hogy a tudomány, a másik, hogy a hadviselés művészete, a harmadik, hogy Isten imádása.

Mikor a király látta, hogy ahány válasz, annyiféle, egyiket sem fogadta el és nem jutalmazott meg senkit, hogy azouban végre is megbízható választ kapjon a kérdésekre, elhatározta, hogy elmegy egy remetéhez, aki híres vala bölcsességéről, attól fogja megkérdezni.

A remete az erdőben élt, nem mozdult el hazulról soha és szegény emberekkel állt csupán szóba. Azért hát a király is szegény ember gunyájába bujt s mindenekelőtte, a remete cellája közelébe ért volna, leszállt lováról és egymaga gyalog indult a kunyhónak.

Miközben a király a remete felé tartott, ez a kunyhója előtt állt és forgatta ásójával a földet. Hogy észrevette a királyt, köszöntötte, azzal nyomban megint nekifogott az ásásnak.

A remete sovány és gyöngé ember vala. Belebedőtte ásóját a földbe s valahányszor megtorgatta azt a maroknyi földet, nehezett sóhajtott.

A király odament hozzá és azt mondta:

— Azért jöttem ide hozzád, bölcs remete, hogy választ kérjek erre a három kérdésre: Melyik az az időpont, amelyet tudni szükséges s amelyet nem szabad elszalasztani, hogy utóbb meg ne bánja az ember? Kik a legszükségesebb emberek és kikkel kell többet dolgozni, kikkel kevesebbet? Mik a legfontosabb dolgok és következésképpen melyekbe szükséges előbb belefogni, mint a többibe?

A remete csak végighallgatta a királyt, de nem felelt egy szót sem. Azután a markába pökött és megint munkába fogott: forgatta a földet.

— Látom, fáradt vagy — mondá a király — add ide azt az ást, majd én dolgozom helyetted.

— Köszönöm — felelte a remete, azzal odaadta az ást, maga meg leült a földre.

Alig lapátolt a király egyet-kettőt, már megállt és megismételte kérdéseit. A remete megint nem felelt, csak fölkel s az ást után nyújtotta kezét.

birtokosoknak nem volt hitele, vagy csak nagy nehezen tudta hitelét kielégíteni, ugyanakkor a kereskedővilág minden tagjának, — bármilyen vagyontalan is lett legyen, — ha címtáblája volt, azonnal hitele is volt. Ezen hitellel éltek a félre eső falvak kis szatócsai is, a midőn az ottani birtokos vagy éppen a parasztgazda, vagy a kisebb emberek hitelhez nem juthattak,

Nagyot kellett a földnek fordulnia, hogy ma már a kamat nélküli kölcsön eszméje áll előttünk, — s vannak, a kik megvalósítani törekednek.

Ezen kamat nélküli kölcsön eszméjét a Magyar Védő Egyesület (Budapest József-körút 19.) ezen hazafias önzetlen szervezet kívánja a hazai mezőgazdasági és ipari termelés előmozdítására védelmére, életbe léptetni és megvalósítani; — mivel egész közállapotainkat javítaná.

A. M. V. E. teljes tudatában van annak, hogy a hazafias felbuzdulás mellett bármely nagy nemzeti célok csak akkor lesznek állandóak és maradandók, ha azok mellett az anyagi érdekek is kielégítést találnak. Ezért nagy nemzeti céljainak megvalósítására, egy országos iparpártolási bankot kíván létesíteni részvényekre, a mely részvények a tiszta-jövedelemből 6%-os kamatot élveznek.

Ezen iparpártolási bank hazai ipari termékek vásárlására — minden póstatakarékpénztár útján, vagy a központban: vásárlólapokat — áru cseket — ad készpénz ellenében, — melyel minden vevő, a hazai árut készítő gyárban iparosnál vagy kereskedőnél teljes értékben vásárolja be szükségleteit a legalkalmasabb, megfelelő időben.

Ezen vásárlólapok után az egyetbe belépett gyárosok, iparosok és kereskedőkkel való egyezmény alapján a vevők 5%-os pénztári engedményt nyerne. — Vagyis ezen 5% tiszta megtakarítás olyan előny, mit készpénz vásárlás mellett sem érhetünk el, — de különösen nem a kiesiben vásárló és vidéki nép.

Hogy a hazai áru vásárlását az egész vonalon országsszerte előmozdítsa a M. V. E. vagyis hogy a hazai áruforgalmat nagyban emelje és kiterjessze — azon vidéki feleknek, fogyasztóknak s vevőknek, a kik azonnal a megfelelő készpénzzel nem rendelkeznek a vásárló lapok megszerzésére: kamat nélküli kölcsönt nyújt egy fél évi időtartamra, — ha a fél hitelképessége két jótállással — váltó fedezet mellett — igazolást nyer. A kölcsön havonkénti részletekben fizetetik vissza.

Olyan vásárló feleknek, a kik 6 hónapon túli hitelt óhajtanak, a vásárlólapok 3% kamat fizetés mellett nyújtatik a megfelelő biztosítás ellenében; esetleg betáblázás mellett.

A kiadott vásárlólapokat a Magyar Védő Egyesület országos iparpártolási bankja — nyomban a bemutatáskor, készpénz ellen váltja be a kötelékébe lépett gyárosoktól iparosoktól és kereskedőktől: 8%-os levonással.

Vagyis 3%-ért vállalja át a M. V. E. iparp. bankja a kockázatot a gyárosok kereskedők és iparosoktól; — a mivel ezek a hitelezéstől és a velejáró kellemetlenségektől s a kintlévőségek behajtásától és annak költségeitől menekülnek meg, míg ellenértékül; új és nagy vevő közönséget nyerne, — mindazokat, a kik mint a M. V. E. tagjai; hazai árukat — és a fenti kedvezmény mellett vásárolni akarnak.

A kamat nélküli kölcsönt élvezők, bár nem részesíthetők az 5%-os pénztári engedményben, — mégis hitelképességük eddig el sem ért, soha nem álmódott előnyökkel nyerne kielégítést.

Azon tény, hogy egy nagy rétege a fogyasztóknak, áruszükségleteit, — vagyis háztartásának és gazdaságának kelleit — kamat nélküli kölcsönrel képes minden időben — vagy éppen akkor, a mikor arra

szüksége van, — vagy mikor annak ára neki a legmegfelelőbb, — olyan előnyösen beszerezni — olyan vívmány, hogy ez valóban, megragadja minden ember, s minden szociológus figyelmét, — mert teljesen alkalmas arra, hogy a magyar termelők és fogyasztók táborát egyesítse, és a magyar pénzügyi gazdának a kellő pillantban a vásárló képességet megszerezze.

Méltó arra, hogy mindenki e nagy eszme megvalósítására siessen, — s hogy a bankba az elérhető 6%-os jövedelem mellett minél többen részt véve — ama milliók álljanak ezen valóban nemzeti iparpártolási szolgálatára, melylyel a népünk erőgyűjtése biztosítottatik.

Az áru-csek kibocsajtása egymagában is óriási jelentőségű dolog a hazai iparpártolás emelésére.

Az áru csekkel kapcsolatban a legszerencsésebb gondolat, a magyar származású árukat a M. V. E. védjeggyel — mint országos egyöntetű védjeggyel ellátni és megjelölni.

Ezen védjegy a régi vitézségi érem, a hajdani védegyelet jelvénye, hármassal halmon kettős kereszt, cserkoszorúval övezve:

Ha minden vevő ezen védjegyre figyel, s csakis az ezzel ellátott magyar származású áruknak ad előnyt a külföldi előtt, hazai iparunk, — mezőgazdaságunk fejlődésének javára meg van mentve. — Azon kereskedők, iparosok és gyárosok, a kik ilyen magyar származású árukat előállítanak s forgalomba hoznak kirakati üzleti táblákkal lesznek ellátva a vevő közönség előtt való igazolásra. — Így minden vevő saját maga ellenőrzi a hazai áru származását. — Milliók kezében ez a legsikeresebb békés fegyver ama 900-tól 1200 millió k.-ig menő összeg visszaszerzésére, mit ma a külföld viszen ki tölünk — szükségtelenül évenként.

Sajátos pénzügyi helyzetünkben koronája ezen mélyreható új hitelszervezetnek: a kamat nélküli kölcsön.

A mikor mintegy 1000 millió k. kénytelen a takarékpénztárakban 3%-ra vagy 3 1/2%-ra tetlenül heverni, — mivel a tőkével bírók jövedelme is megcsappant, — s vásárló képességük is csökkent.

A nemzet legnagyobb része épenséggel nem tudt jogos hitelhez jutni. Ezen milliók tömegére a kamat nélküli kölcsön igazi megváltás.

Sajnos, hogy eddig minden pénz és hitelművelés a tömegnek kizsákmányolásának elvén alapult. — Így állott elő a nagy szegénység, — s így torlodott össze a sok nagy töke.

Ezen új hitelszervezet forduló pontot jelent. — Főtörékvése a társadalom széles rétegeinek is juttatni vagyont ama sűrű 5%-os megtakarítás és a kis embernek is a kamat nélküli kölcsön útján.

A gyárosok iparosok és kereskedők eddig is kiadták ugyanezen engedményeket, — sőt többet, — de nem a közvetlen fogyasztók javára — ezért érdekeik nem voltak megvédve, mit folyton rontott az osztrák verseny. Mostan maguknak is, — a vevő közönségnek s a fogyasztók millióinak is javára szolgál ezen új hitelszervezet, — különösen mint részvényeseknek.

A mit a törvény a megrendelés gyűjtés eltiltásával használni vélt, az — áruforgalomban rontott. Ezt is reparálja alaposan az új hitelszervezet. — A kamat nélküli kölcsön tehát megvalósítható. — Altala nyer a fogyasztók és vevők milliónyi rétege; nyer a hazai gyáros, iparos és kereskedő; és nyer a részvényes pénzes ember, mert ma az elérhető 6%-os kamatot sem állam, sem bank sem papír nem nyújtja. Egyszerre felszabadulhat ama lekötött 1000 millió hazai töke nagy része, mely ha az iparpártolás részére

fordítható, vele ilyen módon a legfokozottabb hitel-igények is kielégíthetők.

Ezen az úton lehet boldog és független a magyar!

Ezen tőkegyűjtés legyen alapja az önálló magyar nemzeti banknak!

H I R E K.

Személyi hír. Bajsai Zákó Milán főispán pénteken délelben Budapestre visszatért.

Rendkívüli városi közgyűlés. Pancsova város törvényhatósági bizottsága kedden, január 26-án rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Tisza István gróf miniszterelnök köszönő leirata a város üdvözlő feliratára. 2. Bejelentés a th. tisztviselők kinevezéséről. 3. Az 1876. évi VI. t.-cz. 1 §-a értelmében egy árvaszéki tag kijelölése a közigazgatási bizottságba. 4. A temespartai átrakodó vágány tárgyában a m. kir. államvasutak igazgatóságának átirata. 5. A temespartai átrakodó vágány mellé létesítendő dobogó (hid) ügye. 6. Benard Arthur írnok nyugdíjaztatása iránti kérvénye.

Fényes mulatság. A helybeli honvédszázalaj tisztikara február hó első felében fényes táncmulatságot rendez, melyen a szegedi honvédszázalok fog játszani. A közkezdveltségű tisztikar mulatsága iránt fokozott érdeklődés nyilvánul az előkelő társadalomban.

Tanulmányuti beszámoló. A német városok drezdai kiállításának tanulmányozására Temesvár város több főtisztviselőjét küldötte ki tanulmányi útra, kik a múlt héten a város háza tanácstermében az egész tisztviselői kar és számos törvényhatósági tag jelenlétében érdekes előadás alakjában számoltak be. Köztudomású dolog, hogy városunk is kiküldötte a polgármestert és főmérnököt és mint értesülünk Pavlovics György főmérnök a legközelebbi jövőben szintén érdekes előadást fog tartani. A bizonyára tanulságos beszámolás napját mindenesetre ideje korán közölni fogjuk, hogy az érdeklődők tájékozva legyenek.

Uj igazgató. A felső-torontálmegyei ármentesítő társulat igazgatójával megválasztotta Hauser Károly bárót, a bankai járás, városunkban is előnyösen ismert derék főszolgabíróját.

A pancsovai társaskör. f. hó 9-én megtartott és minden tekintetben sikerült házi estélye szép eredményének hatása alatt elhatározta, hogy a f. évi február hó 1-ére tervezett s a Kör helyiségében megtartandó újabb házi estély helyett f. é. február hó 7-én egy nagyobb szabású estélyt rendez színi-előadás és táncmulatsággal egybekötve, melyet miután a kör helyisége a fentjelzett első estély alkalmával szűknek bizonyult, a már most nyilvánuló nagy érdeklődés s különösen részben a jótékony czérra való tekintettel a „Trombitás” szálló nagy termében fog megtartani.

Színre kerül a Laufs és Kraatz Kurt által írt, Kabos Ede által magyarosított, a fővárosi Vigszínház repertoár darabját képező „a páholy” című kintűn 3 felvonásos bohózat.

A színi előadás, a szereplők szakavatott és gondos megválasztása folytán, valamint a már megkezdett próbák után is itélve, minden ahhoz fűződött várározást teljesen ki fog elégíteni.

A szindarabban résztvesznek: Medzihradszky Annuska, Pethes Béláné, Petkovich Ilonka, Radda Jusztin, Stern Alice, Tarkó Ernőné úrhölgyek és Balázs Ignác, Géser Géza, Halmay Mária, Jóó Sándor, Medzihradszky Miklós, Örley Kálmán, Surányi Károly, Torontáli Ignác, Wolff István urak.

— No, most már pihenj te, majd dolgozom én, — mondta.

De a király nem adta ki kezéből az ásót és csak folytatta a munkát.

Egymásután multak az órák s a nap már lenyugodni készült a fák mögött. A király megegyeszer beledöfte ásóját a földbe, azután ezt mondta:

— Azért jöttem hozzád, bölcs férfiú, hogy választ kérjek kérdéseimre. Ha nem tudsz megfelelni rájuk, mond meg, hadd megyek el.

— Megállj! Nini, valaki futvást tart erre, nézd meg, kicsoda! — mondta a remete.

A király hátrafordult és azt látta, hogy az erdő felől csakugyan futvást tart feléjük egy szakállas ember. A futó ember gyomrára szoritotta kezét, úgy rohant s ujjai közül csurgott a vére. Mikor a király közelébe ért, lerokkad a földre s meg se moccant fejtében, csak nyögött gyöngye hangon. A király a remete segítségével felgombolta a szakállas ember kintösét.

Akkor aztán meglátták, hogy nagy seb táton az idegen gyomra tájékán. A király zsebkezdőjével úgy, ahogy kimosta a sebet, a remete meg bekötözte. De a vérzés csak nem akart elállani. A király több szőr megcserelette a meleg vérről ázott kendőt, kikimosta, meg be-bekötözte a sebet. Mire a vérzés elállott, a sebesült eszméletre tért és inni kért. A király friss vizet szaladt és megittatta ezenközben a nap teljesen lenyugodott s a levegő hűvössé vált, éppen azért a király a remete segítségével bevitt a szakállas embert a kunyhóba és végigfektette a remete ágyn. A beteg, alig hogy lefektették, lehunyta szemét és álomba merült.

A király annyira elfáradt a lőtás-futástól, meg a munkától, hogy ott aludt el a küszöbön, ahova

leült és olyan mély álomba merült, hogy az egész rövid nyári éjszakát végigaludta. Mikor reggel felébredt, sokáig nem tudta felérni észszel, hol is van s kicsoda is lehet az a furcsa szakállas ember, aki az ágyon fekszik és merően nézte csillogó szemével.

— Bocsáss meg mondta gyenge hangon a szakállas ember, mikor észrevette, hogy a király felébredt s reá néz.

— Nem ismerlek, jó ember és nincs, a mit megbocsássak, — felelte a király.

— Te nem ismer, de én ismerlek. Ellenséged vagyok, az ki esküvel fogadta, hogy boszút áll rajtad mivelhogy a bátyám vagy és elreboladt javaimat. Mikor megtudtam, hogy egymagadban készülsz a remetéhez, elhatároztam, hogy megöllek. Akkor készületek megtámaszni a mikor visszafelé indulsz, de elmult az egész nap és csak nem láttalak. Erre elbujtam a bozótból, hogy kikémléljem, hol vagy, de a társaidra bukkantam. Azok reám ismertek és megsebesítettek. Sikertült ugyan elmenekülnöm, de sok vért vesztettem és halott volnék már most, ha te be nem kötözöd sebetem. Meg akartalak ölni és te megmentetted az életemet. Ha megélek és ha te is úgy akarsz, én leszek a legdúságesebb rabszolgád és fiamnak is megparancsolom, hogy példámot kövessék. Bocsása meg.

A király nagyon magörült neki, hogy ily könnyen sikerült kiengesztelni egy ellenségét, ki mindjárt barátja is lett. Nemcsak hogy megbocsátott azért neki, de megígérte, hogy visszaadja elkobzott javait és elküldi szolgálatára szolgálait és orvosait.

A király ezután elbucszott a sebesültől s kilepelt a kunyhóból hogy megkeresse a remetét. Minekelötte elmenne, utójára meg akarta kérdezni hogy megfelel-e a kérdéseire.

A remete az udvarban volt. Ott kuporgott a tegnapi meforgatott földdarabon és főzélékek magvával vetette be azt.

A király odament hozzá es azt mondta;

— Utoljára kérlek, bölcs férfiú, felelj meg a kérdéseimre.

— De hiszen magad megadtad rájuk a választ, — mondta a remete, aki leült sovány lábikráira és végigmérte a királyt.

— Azt mondod, hogy magam feleltem meg reájuk? — kérdezte a király.

— Kétségtelen! — válaszolta a remete. — Ha tegnap meg ne esett volna a szived rajtam s meg nem forgattad volna helyettem ezt a darab földet, ha egymagad tértél volna társaidhoz, ellenséged rajtad ütött volna és nagy okod lett volna megbánni, amiért velem nem maradtál. A legalkalmasabb időpont tehát azonközben mult el, hogy a földet forgattad, a legfontosabb ember pedig én voltam s a legfontosabb dolog hogy jót tégy velem. Azután meg, hogy a szakállas ember felénk jött futvást, a legalkalmasabb idő az volt, amikor álpoltad, mert ha be nem kötözöd sebet, meghalt volna úgy, hogy ki sem békült volna veled. Azért a legfontosabb ember volt, az ellenséged; amit pedig magad tettél, az volt a legfontosabb dolog. Jegyezd meg már most, hogy a legalkalmasabb idő mindig a közvetlen cselekvés ideje és a legfontosabb is, mert csupán abban a pillanatban vagyunk a magunk urai; a legszükségesebb ember az, akivel abban a pillanatban találkozunk s a legfontosabb dolguunk ilyenkor az, hogy jót tegyünk vele.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter kinevezte Borcsára rendes tanítónőnek illetve tanítónak Jovanovic Olgát és Matheovic Illést.

Közülések. A Pancsovai Társaskör ma d. u. 3 órakor tartja évi közgyűlését. — A pancsovai ipartestület a városháza nagyszobában d. u. 2 órakor közgyűlést tart.

Megmaradt. A pancsovai tanfelügyelői kirendeltség — melyet a miniszter fel akart oszlatni, — megmaradt. Legalább erre enged következtetni a polgármesterhez érkezett távirat, mely a hivatal átadását felfüggesztette. A város és a tanügy érdekében való ezen kedvező fordulat bizonyára városunk közszerepében álló főispánjának köszönhető, ki a héten e végett is járt a székesfővárosban.

Uj menetrend. A pancsova—petrovoszellői illetőleg petrovoszellő—verseczi vasút menetrendje nem a legtökéletesebbek közé tartozik. Különösen városunkra, illetve ügyünkben ide utalt vidékre nézve rendkívül hátrányos az, hogy a reggeli vonat csak Petrovoszellőtől indul, és így Alibunáról vagy távolabbról jövők ide utazása nagyon kényelmetlen és költséges. Mint örömmel értesülünk ezen mindenképpen tarthatatlan helyzet már legközelebb orvoslást talál, a mennyiben a most készülő tavaszi menetrendben a kereskedelmi miniszter rendelkezése egy Verseczi reggeli 4 órakor induló új vonat lesz beállítva, úgy hogy a Petrovoszellőn túl levő vidék is reggel jöhet be vonaton városunkba. Ezen mindenképpen előnyös intézkedést báró Dániel Ernő, városunk országgyűlési képviselő hathatós közbejárásának köszönjük, ki most is mint a múltban városunk érdekét mindig szívén viselte.

Lehet házasodni. A honvédelmi miniszter rendelkezésben értesítette az összes közigazgatási bizottságokat, hogy az 1880. évből született és a III-ik korosztályból kilépett és ez ex-lex miatt, tehát önhibájukon kívül még sorozás alá nem került állítás kötelesek kivételes engedély nélkül is házasodhatnak.

Kormányosok mulatsága. A pancsovai téli állomáson levő hajók és uszályok kormányosai, Mattanovich Adolf polgármester véduksége alatt zártkörű táncvizsgálat rendeznek jan. hó 30-án a Trombitás szálló nagyszobájában. A mulatság tiszta jövedelme a pancsova rom. kath. és az ág. evang. Nőegyletek javára fordítatik.

Küldöttek választása. Pancsovai kerületi betegsegélyező pénztár közgyűlésébe választandó küldöttek választása f. évi február hó 14-én d. e. 9 órakor kezdődik Rakicsics Sándor tb. főkapitány irodájában. A munkaadók részéről 14, a biztosított munkások részéről 28 küldött választandó. Ugy a választók, mint a választottak névjegyzéke említett irodában van felfektetve és a hivatalos órákban betekinthező.

Iparhatósági megbízottak. Az iparhatósági megbízottak január 17-iki választása alkalmával Pancsova város területére megválasztottak a következő iparosok: Löwinger Lázár, Balgács Lőrincz, Winterfeld János, Wittigschlager Károly, Roth Ferenc, Lackner Ferenc, Radivojevic Lyubomir, Erdélyán Lázár, Bachmann Mátyas és Rumpf Károly rendes —, Kipper Ferenc és Kapamadzsa Vazul pótagoknak; a kereskedők részéről: Nádor Gyula, Kovács Árpád, Schuldes János, Gruby Ignác, Löbl Adolf, Irre Mihály, Graff Gusztáv, Ziffermeyer Ottmár, Obradovic Sztójko és Juba Ferenc rendes —, Kalinovic Svetolik és Blumenstok Mihály pótagoknak. — A pancsovai szolgabírói járás területére — iparosok: Radanov György, Hornung Péter, Fischer Miksa, Mátics Milán, Kellermann Adolf, Braun Rezső, Osztóics Uros, Fischgrund Adolf, Marinkovic István és Reichl János rendes —, Zsifkovic Todor és Petrovic Szilárd pótagok; — kereskedők: Antonovic Dusan, Polgár Károly, Wolko Ádám, ifj. Tantner János, Marinkovic Sándor, Irasek Károly, Brunet István, Kohn Samu, Nemcek Mihály és Wraná Lajos rendes —, Dubokovic N. A. és Wuics Miklós pótagok.

Valami, a miből haj lehet. A városi tisztifőorvos utolsó jelentése szerint a vörhenyjárvány megszünt. Majdnem kilenc hónapon át tartotta rettegésben ezen nyavalya a családokat, szedve áldozatait és az iskolák bezárása által nagy szellemi károkat okozva. Mindenki örül az egészségügyi viszonyok javulásának. De meddig? A jó egészségnek egyik főkölléke a tisztaság. A test, a ruházat, a lakás és annak környéke is lehetőleg tisztán tartassék. Az első három tisztántartása egyéni, a lakás környékének, az udvarnak, a járdának és utcának tisztitása azonban nemcsak egyesek, hanem szükség esetén hatóságilag gondoskodásnak is tárgya. Illetve kellene hogy legyen. Másutt lát is, tesz is a hatóság, csak nálunk vak és télen. Vannak udvarok, melyekben a szemét- és pöczegödörök kiállhatatlan büzt terjesztenek, most télen, — még a városházán is. Hiába panaszkodnak a lakók a házigazdáknak, ezek rá sem hederítenek vagy azt mondják: a városházán még jobban büzlik. Mások még éppenséggel nem törődnek a járdák tisztitásával illetve a hó elláptoltatásával. Így aztán nem csoda, hogy egyes utcáreszekben a hazak előtt majdnem bokáig érő sár vagy hólében gázolnak az emberek. Különösen áll ez a város külső utcáira, de még a város kellő közepén is előfordult a múlt héten. Az átjárókról nem is beszélünk már, mert ezek tisztitása kritikán aluli. Vén, erőtlen emberek próbálkoztak ugyan a hó elhárnyásával, de mivel már nagyon le volt taposva, egy kis kaparással megelégedtek és odább álltak. Mikor az olvadás aztán megkezdődött, az átjárók kimondhatatlan állapotban voltak. És ilyen járdákon és átjárókon kell keresztül gázolnia naponta több mint háromezer óvodás és iskolásgyermekeknek, kiknek túlnyomó szegény része sem bagaria csizmában, sem gumi cipőben, hanem legtöbbnyire silány, sőt rongyos lábbeliben siet az iskolába. Hogy ezek aztán teljesen

átázott lábbal vannak egész napon át és így könnyen meghűlnek, az csak természetes. De alapos meghűléstől a náthán és köhögésen kívül nem ritkán, nálunk nagyon is gyakori egyéb betegségek is származnak. És pedig csak azért, mert sem a háztulajdonosok, sem a rendőrség nem teljesíti kötelességüket. Azt hisszük, hogy ez másképp is lehetne.

Jég alá került cigányok. A tél hidegét nagyon érezhette a Dumitrasku cigány család, ki a múlt vasárnap a szunyog sziget eszesán rőzsét gyűjtött. Galyfával jól megrakva a selyemfonóval szemben jöttek a befagyott Temesen át. A gyege jég azonban alattuk beszakadt és az egész család elmerült. A közelben volt pénzügyőrök és hajósok gyors segítségével négyen ugyan megmenekültek, de a 40 éves Dumitrasku Milosné a jég alá kerülve eltűnt, a 15 éves Biris pedig az élesztési kísérletek közben meghalt.

CSARNOK.

Hozom urfi.

Egy előkelő fiatal ember — persze a szó liberális, sőt merkantilista értelmében, — a természet által, számos jó tulajdonságai közt, azzal is fel volt ruházva, hogy roppant szerette a kártyát. Ez még magában nem lett volna baj, ha az erszénye is megengedte volna ezt a luxust, azonban tényleg ez a butoradarbjá nagyon szűkre volt szabva. És mivel derék barátunk mégis játszani akart, kénytelen volt olyan ténygedést kifejteni, amely neki a cimben foglalt elnevezést juttatta.

Az ő hozom játéka azonban nem volt oly közösleges hozom játék, amelyet minden megszorult játékos tud produkálni, hanem valami kombinált, ujszerű hozom. Az eset megvilágítására leszek bátor egy példát felhozni.

Volt neki zsebében 4, mond négy korona. Leült egy kompániába, amely koronás vízzel játszik ferblit. (Azt hiszem, ennek a játéknak a mivoltát egy pancsovai lapban is magyarázni felesleges.) Tehát a játék megkezdődik. A négy korona készpénz már természetesen az első kasszába belekerül, az ezután törtéendő kifizetéseket barátunk már hozza. Idáig ez még természetes, így cselekszik minden játékos, de most jön a specialitás. Tegyük fel, a kasszába ados maradt 4 koronával, ekkor hanyag elegáncival kivész a kasszából még 6 koronát és így szól: A ki a kasszát kihuzza, az kap tőlem 10 koronát. Ilyen módon mindig szerez magának bizonyos forgó tőket, melynek segítségével működését tovább folytathaja.

Hire ment ennek a tulajdonságának a társaságban és egy csinos, fiatal asszonyka erősen fogadkozott, hogy fogja ő mégis csak látni a fiatal urnak a pénzét, ha senki más, de ő biztosan. Társaságot hívott magához, amelyre meghívta a fiatal neophitát is. Uj ember volt még a társaságban az istenadta. Kedélyes vacsora után megszólal lehát a háziasszony, a kis B. né: „Uraim, a nagy nyomor enyhítése végett elhatároztam, hogy egy kis összeget fogok gyűjteni a népkönyha javára, de nem akarom, hogy az urak ellenszolgáltatás nélkül áldozzanak, tehát én eladom — a csokomat tíz koronájával Hajlandók e urreim a vételre?”

Az ajánlatot egyhangu, habár savanyu mosolylyal egybekötött lelkesedéssel fogadta a társaság. Az első gavallér forró esőket nyomott a kis B. né viruló arcára és halk sóhajjal tett le egy tizkoronás aranyat a gyűjtő-perselyül szolgáló tányérba. A második áldozat hozom urfi volt. Ő diskrét esőket lehelve a szép asszony állára, a ferblitpartikból előnyösen ismert hanyag eleganciával kivette a tányérban levő tizkoronást és lebilincselő nyájassággal mondá: — Így, most 20 koronát hozok a népkönyhának.

Hirdetések.

20157 szám
1903.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. tszék mint tlkönyvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Manojlovics Volykó dolovai lakos javára 198 kor. 40 fill. tőke, ennek 1903. évi április hó 30-tól járó 5% kamata, 156 kor. 78 fill. eddigi 19 kor. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése végett az 1881: évi 60. t.-cz. 144. §-a alapján 146. és 156. §§-a értelmében Negován Miia adós Negován Lázár, Alexa és kk. János, társulajdonos dolovai lakosok ellen a dolovai községben és a dolovai 2484 sz. tjkvben foglalt: 1) 1 d. 56 hrsz. 1 h. II. o. szántóra 219 kor. 2) 2 d. 56 hrsz. 1 h. II. o. szántóra 239 kor. 3) 3 d. 56 hrsz. 1 h. II. o. szántóra 216 kor. 4) 1 d. 85 hrsz. 800 ööl I. oszt. kaszállóra 121 kor. 5) hrsz. nélküli 67 ööl I. oszt. 74 kor. 6) 16 hrsz. 1067 ööl II. o. szántóra 220 kor. 7) 463 hrsz. 263 ööl szőlőre 60 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés a Dolova községben 1904. évi február hó 12. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következők egy a tlkvi hivatalában mint a dolova községben és függésztés a megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

Pancsován, 1903. évi december hó 4. napján.

Áts-Nagy,

kir. t. bíró.

20881 szám

1903.

Hirdetmény.

Sztarcsova község tlkönyvi betétei az 1886. év XXIX. az 1889. XXXVIII. az 1891. XVI. t. czikkék és az 1897. évi 47532. sz. igazságügyministeri utasítás értelmében elkészülvén és a nyilvánosságnak átadtván ez avval a felszólítással tétetik közzé:

1) hogy mindazok a kik az 1886: XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5-6 §-ában és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják a végből törleési kereseteket azok pedig a kik valamely teherterlet átvitelének az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a illetve az 1889. XXXVIII. t.-cz. 15. §-a az 1897. évi 47532. sz. igazságügyministeri utasítás 71. §-a pontja s 83 §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják e végből kereseteket hat hónap alatt vagyis 1904. évi július hó 31-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után indított kereset annak a harmadik személynak, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat, hogy mindazok, a kik az 1886. XXX. t.-cz. 16. és 18. §-ának eseteiben ide értve az utóbbi §-ának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6.-aiban foglalt kiegészítéseit és a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellen mondással élni kívánnak, írásbeli alkut mondásukat hat hónap alatt, vagyis 1904. évi július hó 31-ig bezárólag a tlkvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után ellen mondásuk nem fog többé figyelembe vétetni;

hogy mindazok a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 12. §-a alapján történt felvétel esetén jogait általában bármely irányban sértve vélik ide értve azokat is a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják e tekintetben felszólásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alap vagyis 1904. évi július hó 31-ig bezárólag nyujtsák be, mert e meg nem hosszabítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerűsrend másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a tlkvi hatóságnál átvehetik.

Végre ezenel közzé tétetik hogy Sztarcsova község eddig vezetett tlkve hatályon kívül helyezett, és hogy tlkvi ügyeinek ellátása és telekkönyveinek vezetése az 1903. évi december hó 15.-től kezdve az 1855. évi december hó 15.-éről kelt tlkvi rendelet és az erre vonatkozó későbbi törvények és rendeletek szabályai értelmében történik.

Pancsován, 1903. évi decz. hó 2-án.

Pavlovics,

k. t. bíró.

2-1

51 szám.

1904.

Hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az elvesztett réva-ujfalvi 4949 sz. tlkvi lapján B. és C. lapjáról a telekkönyvezető által az 1880: XLVI. tcz. 1 §-a pontjában és az 1880 évi 18058 I. M. rendelet III és IV §§-ban érintet adatok alapján elkészített tervezetét elfogadja s hogy az elfogadott tervezet alapján az illető tlkvi lapot az idézett törvény s rendelet határozmányainak megfelelő eljárás után pótolja.

Erről a tlkvi. hatóság az összes érdekeltet azzal értesíti, hogy a pótlandó lap tervezetét, valamint a tervezetét a összeállításának alapul szolgál adatokat a tlkvi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetik, s a pótlásnál követett eljárásra, valamint a tlkvi tervezetre a annak összeállítására nézve a netáni hidák kiigazítása s a hiányok pótlása céljából 60 nap ajatt, vagyis bezárólag 1904 évi márczius hó 20 napjáig felszólás utján kifogásokat tehetnek.

Egyszermind figyelmezteti a tlkvi hatóság az érdekelt feleket, hogy azok a jogok a melyek az új szerkesztés következtében hatályon kívül helyezett tlkvbén foglalt bejegyzésben alapulnak, s a melyeket a felszólalási határidőben nem érvényesítettek, olyan személyek ellenében, a kik időközben nyilvánkönyvi jogokat jóhiszeműek szerzesnek, többé nem érvényesíthetők.

Végül figyelmeztetik a tlkvi hatóság az érdekelt feleket, hogy a felszólalási határidő alatt szóval előterjesztett felszólalási határidő alatt szóval előterjesztett felszólalásokat a hivatalos órákban a telekkönyvi iroda vezetője veszi jegyzőkönyvbe, valamint ő veszi át a jegyzőkönyvhez leendő csatolás végett az írásban benyujtott felszólalásokat is.

Pancsován, 1904. évi január hó 5-én.

Tengler,

k. t. albró.

1-1

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pancsovai kir. törvényszék 1902. évi 6651 sz. végzése következtében **Dr. Grosz Dezső** ügyvéd által képviselt **ifj. Eberle József** javára **Lujanov Dusan** ellen 900 kor. — fill. s jár. erejéig 1902. évi okt. hó 7-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1388 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: gépek, ló, buza, zab, tengeri nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az alibunári kir. jbiróság 1902. évi V. 349/4 sz. végzése folytán 60 kor. — fill. tőkekövetelés, erejéig Számoson adós házában leendő eszközzésére 1904. évi január hó 25. napjának d. e. 1/2 10 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alibunár, 1904 évi január hó 7-én.

Galantai Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

1-1

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett glogoni községi segédjegyző és községi irnoki állásra ezennel pályázat nyittatik.

Ezen állással és pedig a segédjegyző 800 korona évi fizetés és 40 korona helyettes anyakönyvvezető tiszteletdíj a községi irnok 720 kor. évi fizetés élvezete van egybekötve.

Felhivatnak mindazok a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elmélete képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket a pancsovai járás főszolgabíróasághoz folyó évi január hó 25-ig küldje be.

Pancsován, 1904. évi január hó 10-én.

Dr. Gyertyánffy,

főszolgabíró.

2-2

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett sztarcsovai községi segédjegyző és községi irnoki állásra ezennel pályázat nyittatik.

Ezen állással és pedig a községi segédjegyző 1080 korona évi fizetés és 160 korona anyakönyvvezető tiszteletdíj a községi irnok 840 kor. évi fizetés élvezete van egybekötve.

Felhivatnak mindazok a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elmélete képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket a pancsovai járás főszolgabíróasághoz folyó évi január hó 25-ig küldje be.

Pancsován, 1904. évi január hó 10-én.

Dr. Gyertyánffy,

főszolgabíró.

2-2

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az eszéki kir. járásbíróaság 1903. évi O 1290/4 számú végzése következtében **Dr. Grosz Dezső** ügyvéd által képviselt **Weisz Julius** javára **Brkics Samuel** ellen 427 kor. 80 fill. s. jár. erejéig 1903. évi október hó 26-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 699 kor. — fill. becsült bor, palinka butor és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pancsovai kir. járásbíróaság V. 1024/4—1903. sz. végzése folytán hátr. 147 kor. 80 fill. tőkekövetelés, ennek 1903. évi augusztus hó 7. napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 90 kor. 68 fillérben biróilag már megállapított és 4 kor. 40 fill. árverés kitzetési költségek erejéig Pancsován adós lakásán leendő eszközzésére 1904. évi január hó 26. napjának d. e. 9 órája határidőül kitzetnek azzal, hogy ezen napon alap- és felülfoglaltatók követeléseire erejéig is — a mennyiben kielégítési jogot nyertek volna — megtartatni fog és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pancsován, 1904. évi január hó 8-én.

Bossán,

kir. bir. végrehajtó.

1-1

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziszser, a mely már több mint 34 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghüleséknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokbana „Horgony” védjeggyel és a „Richter” czéggel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerertárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapestben.**
Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Pályázat.

A Versecz város törvényhatóságánál megüült és 2000 kor. alapfizetés, 500 kor. lakbér és két ötödéves, az alapfizetés 10—10%-át kitevő szolgálati korpótlék élvezetével összekötött árvaszéki jegyzői s egyúttal előadói állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Az 1883. évi I. t.-cz. 5. §-ának VIII. pontja értelmében felszerelt pályázati kérvények **legkésőbb f. évi január hó végéig** bajsai **Z á k ó** Milán főispán úr **Ó Méltóságá**-hoz benyujtandók.

A pályázók kötelesek kimutatni, hogy a magyar nyelven kívül a német nyelvet fel-tétlenül, s lehetőleg a szerb nyelvet is legalább szóban birják.

Verseczen, 1904. évi január hó 2-án.

Weifert Károly,
polgármester.

3-3

WITTIGSCHLAGER C.

KITÜNTETVE:
Budapest 1885. ezüst érem.
1896. elismerő oklevél.

KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZE

KITÜNTETVE:
Temesvár 1891. ezüst érem.
Páris 1900. bronz érem.

Pancsován, Gromon-utca 2. szám alatt, saját házában.

Készit mindennemű

könyvnyomdai munkákat,

u. m.: szin- és műnyomást, műveket és brosurákat az országban divó minden nyelven, ügyvédi és hivatali táblázatokat, számlákat, szállítóleveleket, körölvényeket, árjegyzékeket,

eljegyzési és esketési kártyákat, meghívókat, **gyássjelentéseket, gabonavásárlási szelvényeket, látogató-, czim- és ajánlási-kártyákat,** czimmel és czéggel ellátott levélpapirokat és kenderborítékokat stb. stb.

izléses, tiszta és szép kivitelben

a lehető legolesőbb áron.

Mindennemű könyvkötészeti munkák csinos kivitelben, jutányos áron mellett végeztenek.